

Hilsen fra præsterne,

Billedet af Fårevejle Kirke er taget en tidlig morgen af Bodil Leth-Larsen fra Disbjerg. Som kirken ligger dér i landskabet, nærmest indhyllet i gus, kunne det ligne et romantisk landskabsmaleri. Men det er ikke noget maleri, kirken lå halvgemt i tågen dén morgen.

I 2020 lå kirken både til påske og jul også nærmest hengemt i en tåge, da pandemien betød ingen gudstjenester. Og dog var den ikke helt gemt væk i restriktioner, for dels har der hele tiden været kirkelige handlinger, og dels gik kirkerne i Odsherred sammen om at lave både en digital påske- og julegudstjeneste. Det er ikke det samme, som at komme til kirke, sidde på bænken sammen med de andre og få glæde, trøst og mod fra ordene, musikken og sangen, men dog bedre end ingenting. Derudover har DR oppet sig og sendt julens gudstjenester på hovedkanalen, ligesom der hver søndag er gudstjeneste i både radio og på tv.

I sig selv er kirken en forkyndelse, det gælder de store katedraler, og det gælder landsbykirkerne som vores i Fårevejle. *Længslen er en gave* – længslen mod noget, der ikke er mig, men som er større end mig, skriver Søren Kierkegaard. Vi har brug for at række ud og op – efter Vorherre, og hinanden, for ene og alene går det ikke. Det har vi kirken til at forkynde.

Da Martin A. Hansen blev spurgt om, hvad kristendom er, svarede han:

Kristendom er nu. 2020 har været et Herrens år, hvor den frygtelige virus både har kostet liv, arbejdspladser, samvær og kirkegang, omend der også har været stjernestunder, hvilket vi ikke må glemme. Derudover må vi stole på, at netop fordi det forgangne år, det nuværende år – og alle år – er *Herrens år*, at vi så har Ham at rette vores længsel imod, så skal det hele nok gå, selv når det ikke går.

Kristendom – Vorherre – var ikke engang, Han er NU. Det må vi holde fast i, både i mørke og lyse tider, og til hver en tid. Vi må også hjælpe hinanden til at huske på det, og præsterne minder om, at man altid er velkommen til at kontakte os. Både menighedsrådet og alle ansatte ved kirken ser frem mod, at vi kan mødes uden restriktioner. Vorherre, derimod, har ingen restriktioner – tværtimod gælder det om at sprede hans glædelige budskab som lys i mørket.

Charlotte West og Henrik Bach